Léta Páně 863

V těchto dnech, kdy náš lid ještě mnoho bohů znal a oběti jim přinášely, stala se velká věc zapamatovatelná. Kdy do Velké Moravy přišli dva muži oboru velikého a víry pevné – bratři Konstantinovi, jenž později jménem Cyril a Metoděj jeho bratr. Kníže Rastislav, jenž jeho moudrostí nad jiné vládl, svolal radu a pravil:
Nechci, aby lid můj se učil víře v cizím jazyce, pravil: Nechci. Chci, aby každý člověk naší země mohl slovo Boží slyšet v řeči Slovanské.
Tak tedy bratři svatí přijeli a nepřinesli se sebou jen víru novou, ale i písmo, které oni sami vytvořili, aby řeč slovanská mohla být psána. A nazvali je hlaholicí.
A když poprvé zpívali chválu Boží jazykem slovanským, lidi byly udiveni a mnozí plakali radostí. Neboť dosud modlitby byly v latině, jíž málokdo rozuměл.
Mniši pak založili školy a učili kněze i žáky číst a psát.
A víru Kristova se začala šířit zemí jako světlo, které rozehnání temnotu.

